

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВОБрой 44
(3628)
Год. XXXIIВторник, 15 април 1975 г.
Цена 2 стотинки

Трудова победа

Химичите от Шапелния завод при химкомбинат „Свилюз“ — Свищов са в истинско настъпление за пълното разкриване и използване на резервите за най-високо натоварване на производствените мощности. След съвместните усилия на монтажниците с техниките ръководител Йордан Йорданов, работниците от експлоатацията и с братската помощ на съветски специалисти на 12 април, 80 дни предсрочно, бе пуснат в действие IV преден агрегат. Апаратчиците от четирите смени на пех „Предилен“ с началник инж. Христо Белчев започнаха редовно производство на модифицирани шапелни влакна.

С предсрочното влизане в редовна експлоатация на четвъртия, последен преден агрегат в Шапелния завод — съветска част се създала условия до края на първото полугодие да бъдат произведени допълнително над хиляда тона изкуствени влакна за текстилната промишленост.

Ангел СТОЯНОВ

На вниманието на ДСО „Булгарплод“

Забравени обещания

На пленума на Окръжния комитет на БКП в края на миналата година и на научно-практическата конференция през март се конкретизира основната задача в зеленчукопроизводството през 1975 г. — широко приложение на промишлените технологии. В изпълнение на това и скъпане се предвиди безамбалажно прибиране и транспортиране на 500 дка домати за пюре. На практика това може да се осъществи със специално оборудван пункт в зеленчуковата градина, където набраните домати се измиват и смилат, пълнят се в цистерни и се откарват в преработвателните предприятия. Този опит беше приложен миналата година в АПК — Левски, Плевенски окръг, и улесни твърде много прибирането на доматите.

Поради голямата ефективност на това съоръжение към ДСО „Булгарплод“ беше от правено искане за разкриване на три пункта, от които обединението утвърди само един. Неговото изграждане беше потвърдено от генералния директор на ДСО „Булгар-

плод“ на среща в Окръжния комитет на БКП, уверения да даде и зам.-генералния директор на обединението, когато в Свищов се уточнява по вите машини за тази година. Изграждането и оборудването на пункта за безамбалажно прибиране, смилане и пастиране на доматите залегна и в мероприятията на Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет. Специалните посетиха АПК — Левски, запознаха се с техния опит и подготвителната работа започна.

За място на внедряване беше определен АПК — Павликени, където бяха концентрирани площите с домати и се създаде масив от необходимите 500 дка. ОСП „Булгарплод“ уточни мястото на пункта, намерена беше и вода. Започна подготвителна работа и в консервния комбинат „Република“ в Свищов, който ще приема пасираните домати. И когато трябваше да започне изработването на документацията, от ДСО „Булгарплод“ съобщиха, че няма да осигурят необходимите машини, тъй като заводът

в Стара Загора отказвал тяхното производство. Какво се получава? Докато в плановете трябваше да залегнат не само ходимите площи, от ДСО „Булгарплод“ бяха категорични — машини ще има. Когато обаче в окръга, като се разчиташе на необходимата механизация, са осигурени площите, направена е предварителна подготовка, обединението информира, че няма да достави машините.

За АПК — Павликени такъв развой на нещата четяе със съвсем нерадостни перспективи. За транспортирането на доматите от тези 500 дка от градината в Сомер до консервния комбинат в Свищов ще са необходими 800 курса на 4-тононо превозно средство. Или образно казано два автобуса ще трябва да правят 50 дни по два курса до Свищов. Лесно е да се каже ще трябва, но как, когато досега транспортът е един от най-големите проблеми за комилекса. А освен това, при обикновения начин на транспорт от Павликени до Свищов според специалистите от ОСП „Булгарплод“ се губи по половин тон продукция. 800 курса по половин тон — за губата може да се пресметне лесно. А като се прибави и необходимостта от амбалаж, положението, в което ще се озове АПК — Павликени, става още по-ясно.

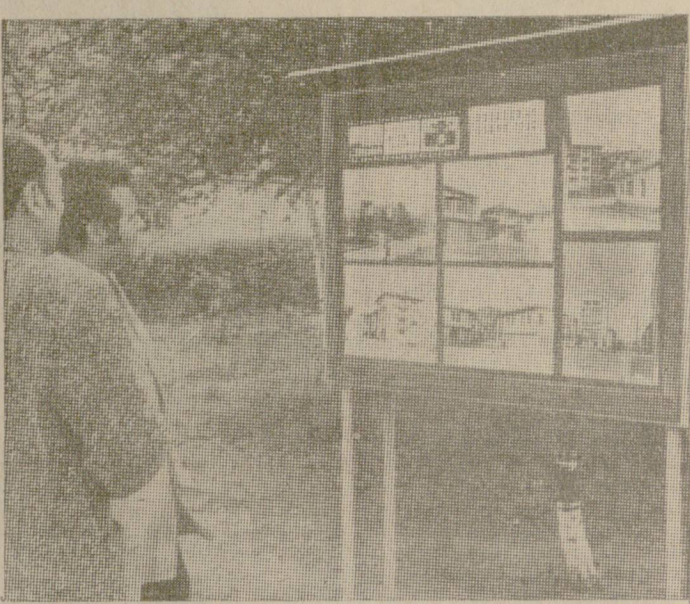
Изграждането на пункта в Сомер може да стане за две седмици, за толкова време са го направили и в АПК — Левски. Това ще рече, че все още има време да се променят нещата. Защото всъщност не става дума за някакви свръх сложни или изключително скъпи машини. За АПК — Павликени обаче те означават много.

Николай ТОМОВ

Скривалища, земянки и укрития на Горнооряховския партизански отряд

30 години
от
победата
над
фашизма

Теренът на Великотърновски окръг е разнообразен. На север е Дунавската хълмиста равнина, а на юг, започва Предбалкана. Естественото и северозападната част на Горнооряховския район се разпространяват обширни гори. В останалите райони те са сравнително ниски, неудобни за укриване на големи партизански сили. В най-неблагоприятно положение попада Свищовската партизанска чета „В Свищовския район — пише Сава Дълбоков — където

Партизаната организация все повече играе ролята на ударно ядро в решаването на многообразните задачи на колектива. Все по-ярко се проявява организационно-възпитателната функция на колектива. Откриват се и се утвърждават нови форми за въздействие върху поведението в интерес на отделната личност, колектива и обществото.

В завода работят дълги години цели семейства от селските села — Джулюница, Драгичево, Добри дял, Мерданя, Козарево. Това налага ръководството на завода да се заеме с организиране на конкретна възпитателна дейност по местоживее. Така се родиха вечерите на трудовата слава, организиране от завода и ръководствата на съответното селище. На тези срещи се проектира филми, направени от кинолюбителите в завода. Те разказват за делата на хората,

покрили гърдите си с трудова слава, за техните семейства. Следват поздравителни концерти, приветствени слова, изказване на благодарност за постоянството и упоритостта и пожелание към всички да вървят по пътя на първенците. С емоционалното си въздействие тези полезни инициативи съдействуват за укрепването на трудовата дисциплина, за намаляването на текущото и превратното на заводския колектив в дружно семейство.

Неотдавна десет млади работници се вляха в редовете на партийната организация. Те получиха своите партийни книжки на легендарния връх „Бузуджа“ при особено тържествена обстановка. Широко проявление получава художествената самоделеция. Мъжката вокална група има зад гърба си десет концерти, преминали на високо равнище. Сега се подготвят основите на танцов състав. Подготвя се и виктори на на тема „По пътя на победата“, в която представителите на завода ще се срещнат с отборите на Н-ското поледище и БГА „Балкан“ — Горнооряховица.

Заводските фотовести — споделя секретарят на заводския партийен комитет Стефан Пенчев, се посвещават от целия колектив с голям интерес. Наистина това е една друга инициатива, която с успех изпълнява ролята на нравствен стимулатор. Благо дарение на амбицията на партийния комитет този своеобразен илюстриран вестник вече една година редовно информира членовете на колектива за важни и полезни начинания, които остават за вода — усвояване на нови производствени прояви на рационализаторската и изобретателската мисъл, политическите и трудови акции, честотвания. (На снимката). Събра ни в едно, тези броеве след ставяват своеобразен летопис на колектива.

Значителни са грижите и за социално-битовото развитие на колектива. Втора жилищна сграда на завода ели за в експлоатация. В нея ще се настанят 30 семейства предимно на работници. Храната в заводския стол е висококалорийна и изключително евтина. Вземат се мерки лавката да се снабдява с повече стоки. Всяко лято голяма част от колектива прекарва в собствената си почивна станция в черноморско село Крапец. Друга част летува в чужбина, обикновено в Германската демократична република. Расте общо образователното и културното равнище на членовете на колектива. Сега 18 младежи се учат в ПИЦ-а на авторемонтния завод „Победа“.

Въпреки ялното многообразие проявление на организационно-възпитателната функция на колектива, резултатите от производствената дейност не са радващи. Сред първото тримесечие е за

Млечни продукти — повече и по-качествени

Колективът на окръжното предприятие „Млечни продукти“ — Велико Търново дава своя принос за изпълнението на Декемврийската програма на Партията за повишаване жизненото равнище на народа. През първото тримесечие работниците постигнаха добри количествени и качествени резултати. В сравнение със същия период на миналата година те произведоха повече млечни продукти за над 200 000 лева.

През март в предприятието бе монтирана машина за па-

кетиране на краве масло по 0,125 кг. Извърши се реконструкция на хлаалните площи. В началото на април бе внедрена нова технология за производство на кисело мляко „Младост“ в неговращаема амбалаж. Стремелът на колектива е да произвежда висококачествени млечни продукти: да потвърди оценката „К“ за опити капкавал, същата оценка да извоюва и за капкавал „Витон“, а за сиренето — оценка „1“.

Мария ДИКОВА

Когато няма хармония

Добра изява на организационно-възпитателната функция на трудовия колектив при Завода за автоматични везни • Защо тогава изпълнението на производствената програма не радва

писана цифрата 93. — Какви са причините, за да не бъде изпълнен планът? Изтъква се най-вече известно иррационално планиране, липса на материали и някои други причини, определени като обективни.

Може би нещата ще продължават да вървят така, ако не се получи хармония, известно единство в проявление на двете функции на колектива — организационно-възпитателната и трудово-производствената. Ударенето трябва да падне най-вече на ускореното въвеждане в производството на новите изделия. Наред с теглоръстомерите, които се приемат добре не само у нас, но и в Съветския съюз, Унгария, ГДР, нужно е да се наложи името и на новата везна. Тази диференциална, с многооборотна стрелка везна, е с редица предимства. Тя отчита точно и бързо, без прекъсване, как тогава става съгласно изработените везни. ДСО „Приборостроение и автоматизация“ е предвидило колективът да произведе тази година 700 от тези съвременни везни. Ръководството на завода обаче не намира сили да се справи със сложната задача. Сложността идва от това, че още не е усвоена една част от тези везни — главите. И по всичко изглежда, че заводът няма да може да ладе на пазара повече от 300 везни — толкова, колкото вносни части има.

Налага се изводът, че е необходимо заедно с научната база на Обединението, която е към завод „Сашо Кофардчиев“ — София, да се ускори усвояването на новата везна. Така ще се осигури изпълнението на годишната производствена програма. И друго, което е от голямо значение, колективът ще произвежда продукция, която отговаря на световните стандарти. А това по начало означава добър пазар и висока рентабилност.

Опитът на лясковския завод показва, че е нужно да се осигури диалектичната връзка между възпитателната и производствената дейност. Едностранните усилия винаги дават резултати.

Илия МАНЕВ
Снимка: Иван РУСКОВ

Окръжна среща на младите учители

В неделя във Велико Търново се състои третата окръжна среща на младите учители. За тази дата е избрано мястото и за усъвършенстване на реформата на образователната система у нас говори първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Радослав Радославов. Беше обсъден рефератът, с който окръгът ще се представи на националната научно-практическа конференция за активизиране дейността по прилагане на новата образователна система.

Участниците в срещата избраха координационен съвет за работата с младите учители и делегати за националната среща на младите учители.

За проявена активност в комсомолската дейност и учителската практика бяха наградени 21 души.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

ХРОНИКА

ОЧЕТНО-ИЗБОРНА КОНФЕРЕНЦИЯ на Окръжния комитет на БКП се състоя в село във В. Търново. В нейната работа взе участие членът на Бюрото на ЦК на БКП Георги Байчев.

НАД 300 УЧЕНИЦИ от Езиковата гимназия във Велико Търново участваха в Ленинския съботник. Те подготвиха 600 метра траншеи за нови горски насаждения.

ЧЕСТУВАХА своя патрон възпитаници на спортното училище „Г. С. Раковски“ във Велико Търново.

Ехо от Великата отечествена

Споменът за подвига оживява • Среща на великотърновските студенти с участници във войната

Минават дни, месеци и години. Времето все повече ни отдалечава от деня на великата победа над фашизма. Мнозина ще знаят за Великата отечествена война на Съветския съюз само от филмите, от книгите и от разказите на тях, които са изпозвали върху плещите си нейните ужаси.

Наближава 30-годишнината от победата на справедливостта и героизма над безчовечността и унижението.

В навечерието на този голям празник скъпи гости на студентите от Великотърновския университет бяха майор Георги Владимирович Акулич, Михаил Василевич Юркин и Василий Андреевич Коваленко — участници във Великата отечествена война. Те разказаха спомени за войната, за безпримерния героизъм на съветския народ.

Михаил Юркин с възбудени говори за победните битки на съветските танкисти, за радостта в Деня на победата.

Един след друг оживяват героичните епизоди. Те пренасят присъстващите в онова далечно време, когато общата крайна цел е побратимява ла хора от различни националности, готови в името на свободата да дадат най-скъпото — живота си. Благодарност излъчва очите. В погледите се четат законна гордост.

Незабравими ще останат думите на майор Георги Акулич, изпълнени с топлина и обич към младежите: „Сегашната главна задача е да овладявате знанията отлично. Това ще бъде най-доброто свидетелство за признателност към тях, които не са вече между живите“.

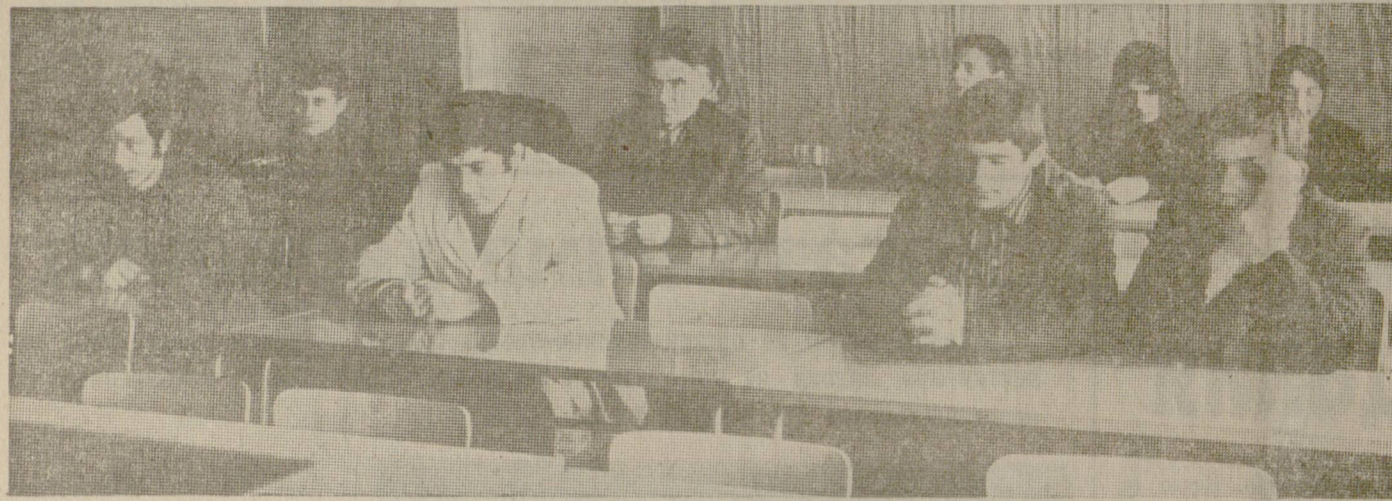
В приветственото си слово към съветските гости преподавателката от великотърновския университет, Валентина Стоянова сподели възмущението си от срещата. Тя изрази мнението подобни срещи да бъдат по-често явление в университетите.

Аудиторията опустява. Студентите пристъпват тихо по стълбището. В тази неповторима среща отново очите надигат на героите.

Николай ХРИСТОВ

Училище за...нарушители

Неделното училище на КАТ—своеобразен освежителен курс • И към нарушителите-пешеходци ще се прилагат всички клаузи на Закона за движение по пътищата

Част от „учениците“.

Този път между „учениците“ на неделното училище на КАТ във Велико Търново има и доста пешеходци — на рушители на Правилника за движение по пътищата. Може би затова аудиторията беше толкова пълна и разнообразна — ученици, студенти, майки с деца, домакини с пазарски чанти и, разбира се, водачи на моторни превозни средства, оказали се в незавидното положение на нарушители... За съжаление, някои от тях бяха стари познания на органите на КАТ, едва ли не редовни посетители на това своеобразно училище.

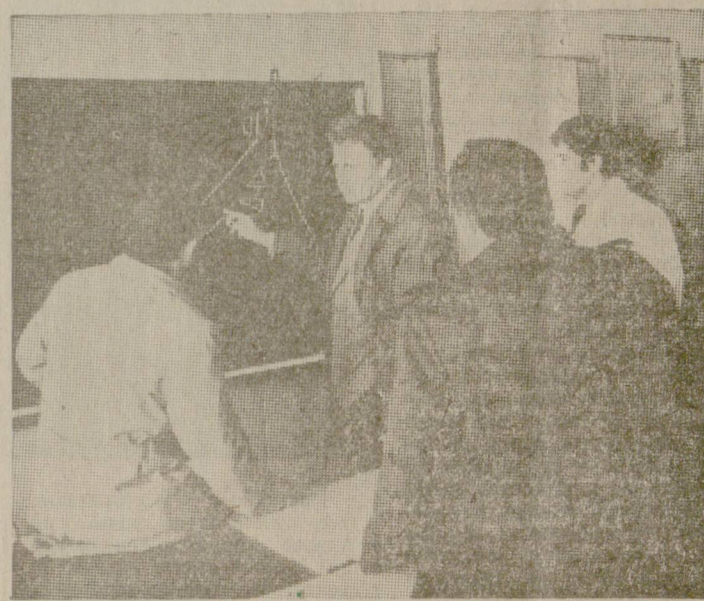
Както винаги и този път традицията е спазена — учебните занятия открива майор Михаил Саднов, който запознава присъстващите с проблемите на безопасността на движението.

Беседите на Иван Колев, началник на донаторната школа за шофьори във Велико Търново, винаги се посрещат с интерес от аудиторията. Още по-интересна е лекцията му сега, когато е предназначена и за пешеходци, и за водачи, от които в единствена степен зависи сигурността на движението по пътищата. Може би е необходимо да се знае от всички, че към пешеходните нарушения вече се прилагат всички клаузи на Закона за движение по пътищата, т. е. в това отношение контролните органи ще възстановят правата си отпреди 15 години. Този факт естествено предизвиква вълна от въпроси: проявяват ли водачите достатъчно дисциплинираност, пък ако шета и кавалерист, на пешеходите пътеки? Защо пъкните тип „дебра“ във Велико Търново са само чегри? Съзнават ли пешеходците, че гихатна небрежност понякога носи тежки, непоправими последици!

Споредете продължават и в междучасието — пред черната дъска (на снимката), пред таблото с новите пътни знаци и макетите на уличното движение. Тук е доста интересно за средношколците Красимир Михайлов и Осман Османов, които може би никога вече няма да бъдат нарушители-пешеходци...

Напразно някои смятат, че неделното училище е едва ли не някакво средство за инквизиция, чинто поредни жертви се довят по пътищата при проверките на контролните органи. Напротив, в една много спокойна и ведрата обстановка тук всеки, дори и най-опитният водач — професионалист (и те понякога стават нарушители), може да обогати и разшири познанията си. Защото това е един съвсем кратък освежителен курс за повишаване квалификацията на водачите. Само че... все пак е по-хубаво да не се сраме там — това ще е доказателство, че по нашите улици всичко е наред, че пешеходите и водачите на моторни превозни средства са внимателни, дисциплинирани и културни участници в движението.

Мария КАЧАКОВА

Из редакцияната поща

Читателите без адрес...

Този път думата ни е за анонимните и полуанонимните читателски писма, които почти всеки ден получаваме като жалби и сигнали по най-различни поводи. Едва ли хората, които предпочитат името или адресите им да останат в неизвестност, си дават сметка колко много затрудняват кореспонденцията ни и с тях, и с институти, към които се обръщаме за проверка на конкретни случаи, за консултации или съдействие. Защото почти няма писмо, съдържащо оплакване, критика или препоръка да се публикува във вестника без проверка или консултация. И в крайна сметка нито е необходимо, нито пък е възможно да публикуваме всички писма, дори и след като при проверката се окаже, че изнесеното в тях отговаря на истината. Защото по-важно е, че в повечето случаи след намесата на редакцията нередностите се оправят и читателят остава

удовлетворен — за резултата от проверката ни уведомяваме писмено. Но когато той е „пропуснал“ да ни съобщи името или адреса си, ние нямаме възможност да му отговорим, принудени сме да приключим преписката и може би тези хора остават с впечатление, че редакцията „не си гледа работата“.

След първото гримежение на тази година сме приключили поради анонимност една десета от кореспонденцията си. За няколко това може би е нищожна цифра, но нали зад всяко писмо стои човек... Тъкмо затова е необходимо и внимателно проучване на фактите. Впрочем, ето няколко примера от последната ни поща:

Стефан Василев от Велико Търново ни пише, че на 7 март вечерта заедно със съпругата си — бременна жена, потърсили услугите на дежурната таксиметрова служба, за да се приберат в квартал „Чолакови“. Но, както гърди читателят, диспечерката отказала да ги обслужи, въпреки че в момента разполагала с 4 коли. Служителката не се съобразила и със състоянието на гражданката. По този повод диспечерката Бонка Бейкова дава следното писмено обяснение пред ръководството на Великотърновското автопостановство: „Писмото на Стефан Василев не отговаря на истината. Настоявам да се срещна с него и да се изясни случаят...“

Аналогичен е случаят и с писмото на М. Милонова от Велико Търново. Гражданката описва едно свое пътуване до Плевен доста обстоятелствено, като многократно цитира някои реплики на дежурната диспечерка. А ето и обяснението на Кина Долмова — ръководител движение: „Дойде гражданка с прошеарена коса и ме попита кога ще дойде автобусът. Отговорих ѝ, че щом ми подадат кола, ще я обявя. Тогава тя ме обиди, че стоя като статуя и т. н. Настоявам за среща и обяснение с гражданката...“

И в двете писма адресите на подателите са неизвестни. Ръководството на автопостановството във Велико Търново не може да отговори на гъжителите и дори моли редакцията за съдействие в това отношение...

А как да си обясним подателите „гражданин — потърпевш“ и „група граждани“, които стоят под две писма почти с едно и също съдържание — оплакване от разкопани и трудно прохо-

дим участъци на улиците „Бачо Киро“ във Велико Търново и „Кирил и Методи“ в Горна Оряховица? Тук лични мотивировки и съображения липсват, писмата са обществено значими. От общинските народни съвети във Велико Търново и Горна Оряховица потвърждават написаното и ни уверяват, че паважната и протопаната настилка на улицата „Бачо Киро“ ще бъде ремонтирана през второто тримесечие, а благоустрояването на улицата „Кирил и Методи“ ще завърши до края на годината.

Горните примери могат да предизвикат противоречиви изводи. Но поне последните два потвърждават, че не всички „анонимки“ са злонамерени. А и ние сме далеч от мисълта, че определена категория читатели съзнателно ни подвеждат. Затова и няма да коментираме причините или мотивите за липсата на гражданска доблест у тези хора, които са решили да търсят нашето съдействие, а ни поставят в крайно неудобно положение да оставаме външнията им без последствия. Само се надяваме, че в интерес на доброто ни взаимноотншения в бъдеще готовността ни да помагаме ще среща повече доверие.

Мария ВАСИЛЕВА

СКРИВАЛИЩА, ЗЕМЛЯНКИ И УКРИТИЯ НА ГОРНООРЯХОВСКИЯ ПАРТИЗАНСКИ ОТРЯД

От 1 стр.

ме на блокада Петър Панайотов (Даскала), секретар на Окръжния комитет на Партията. В направеното от Марийка Първанова, Георги Шабов и Колю Вачков скривалище в с. Каранево са намирали приют Сава Дюбков (Колю), Димитър Стойков (Тодор), Тодор Моллов (Сенко), Александър Гечев (Методи), Тодор Колев (Слави) и др. Скривалища е имало из градини и в други населени места: Горна Студена, Ячово, Българене, Сломер, Алеково, Овча могила, Ресен, Самолове, Велико Търново и др.

Те са били предимно в тай за живеене, мазе, плевни, зимници, тавани, поради което при изграждането им не се създавала възможност за наблюдение в широк периметър и понякога укрили те се там нелегални били изненадани. Един от начините за преодоляване на този недостатък е направата на два изхода, както е скривалището в Килифарево в дома на Никола Радев. То е изградено в новата част на къщата. Единият изход водел към кладенеца в съседската градина, а другият бил замаскиран с подвижен плет, обрасъл с бръшлян. Тук се укривал през зимата на 1943 г. Милко Бояджиев (Наум), който бил отговорник за печатната база в Дебелец. За по-голяма конспиративност на правата на скривалищата била напълно индивидуална. Целта е да не се дават нишки на полицията, която в случая на демаскиране на едно скривалище по аналогия да открива плана на постройката на следващите. Другото условие е — нищо да не прилича погледом на страници, които влизали в къщата, да не се създава впечатление, че е на рушена хармонията на обстновката. За замаскиране на входове, изходи, отдушници се използват предмети от битта, които със своята обикновеност не могат да събудят подозрения — слама, полици, килимчета, качета с туршия, розетки и др.

През периода на въоръжената борба на много места във „Великотърновския край“ са изградени скривалища. Те са специално изработени укрита за презимуване на партизаните през 1943—1944 година. Такова предназначение имали скривалища, строени северозточно от с. Бреговица в местността „Бялата крава“, а гората между селата Бреговица и Благоево. Най-благоприятни условия за изграждането им има в просторните гори на Горнооряховска околия. Пресеченият характер на релефа дава възможност за по-голяма маявреност на партизанските единици. Не случайно Горнооряховският партизан-

ски отряд прекарва тежката зима на 1943—1944 г. в този район на окръга.

Първите скривалища в окръга са направени партизаните от Горнооряховската чета. Тя се създава през юли 1943 година след провала на ремсовата организация в Долна Оряховица. Между селата Дряновец и Лозен партизаните оборудват скривалища. След нейното завършване изкопават други в местността „Юрени“ в гората 4 километра източно от с. Горски Сеновец и в горите северозточно от с. Бреговица. През юни 1943 г. се сформира Търновската чета. В местността „Дебели дял“ западно от Дебелец партизаните подготвят удобна скривалища. На 3—4 км северозападно от същото селище в местността „Булгурча“ още през март 1943 г. е имало изградена такава за укриване на храна и оръжие. Друга четата имала в горите южно от с. Капиново, и трета — в местността „Бутора“ край Килифарево.

В същото време се сформира и Павлиненската чета. Тя се установява южно от Бяла черква. Под ръководството на Христо Колев и с участието на членовете на бойната група във Вишовград Райко Ранков и Симеон Цолев е изградена скривалища в местността „Жилковец“. 3 км югоизточно от Бяла черква. Такава е направена и на 2 км западно от Вишовград.

Друго предназначение на скривалищата е за складиране на хранителни припаси, оръжия и други вещи. Те са строени далеч от лагерите на отряда, за да останат неразкрити при откриването му. Такива са били построени край Върбовка, Пушево, Леденик, Горски Тръмбеш, Камен, Стражица. Такава скривалища е построена в началото на 1942 г. по указание на Окръжния комитет на БКП в нивата на братя Бенчеви в с. Върбовка. В нея се укривали оръжия. Край Пушево през 1942 г. бил логистичен склад за хранителни припаси. Тук партизаните от Търновската чета укрили конфискуваното брашно след успешната акция в мелницата край солото на 12 ноември 1943 година. Такива скривалища — складове били изградени и на други места в окръга: в гората на 4 км югозападно от Леденик била приготвена скривалища за хранителни продукти. Подобна имало и в гората източно от с. Горски Тръмбеш. На 6 км югоизточно от Камен било изградено укриване за оръжия и метличински материали, а на 4 км северозточно от Бреговица — за хранителни припаси и превозни средства. То било изградено на 500 метра от черния път, водещ зад Стражица.

Землянките се строили най-често на места, отдалечени от

междуселските горски пътища и пътеки; близо до вода и същевременно в добре подбрани от тактическа гледна точка местности. В някои случаи те се изкопавали в бреговете на дерета и планински потоци сред гората. По такъв начин била изградена скривалищата на Търновската чета за пално от Дебелец, в местността „Дебели дял“. При други случаи в земята се изкопавал трап, покрит и маскиран.

В скривалищата партизаните се стремели да създадат максимален уют. Спели на норове или на покрита със слой „лска шума земя. За загряване използвали черджета, кожуси, одеяла. Зимно време се отоплявали с огнища, както скривалищата в м. „Бялата крава“ („Дюзе“), изкопани в средата на пода или с печки, на които коминът бил изведен далече извън скривалищата и маскиран с камъни и храсти, за да се разсейва пушката.

Една от най-големите и добре уредени е била тази, изкопаната в местността „Юрени“ край Горски Сеновец. „Спалното“ помещение било застлано с шума. В скривалищата отделни места и за склад — изспили в единия край два-три чувала с картофи, лук, моркови и други. Имало и две тенекеси с мас и мед. В кошницата, завързана за гредите на най-сухото място, поставили медикаменти. От ятаците Иван Начев и Куна Маджарова от Сушица набили една разградска стомна, саджак за тенджерите, сол.

Партизаните успели да запазят редица от своите скривалища и укривания. Фашистката власт било случайно, било с помощта на предателство, успяла да разкрие само някои от тях.

След като на 31 декември 1943 г. напуска скривалищата северозточно от Бреговица, Горнооряховският партизански отряд се изтегля в горите между селата Бреговица и Благоево. Тук в местността „Бялата крава“ („Дюзе“), на 4 км източно от с. Бреговица, партизаните започват изграждането на друга скривалища. Интересно е това, че местото, избрано от партизаните, се намирало само на 200 метра от черния път между лете селата. Поради това партизаните били принудени да копат само нощем. На 6 януари тя е завършена. Улицата била добре маскирана. На 100 метра от нея имало часовите охранявали отряда. Свободните от нощи се събирали около радиоприемника и слушали радио Москва и радио „Христо Ботев“. В скривалищата в специално издълбана ниша била уредена най-пълната партизанска библиотека. Сред книгите били про изведенията на Христо Ботев, Христо Смирненски, Христо Радевски, Асен Развигнеков. Колективно се обсъждали „За писки по българските востания“ на Захария Стоянов, „Разгром“ на Александър Фадеев, „Железният поток“ на Александър Серафимович, „Вителет“ на Крум Велов. Сформират се марксистко-ленински кръжоци, четат се доклади, изучава се историята на БКП и ВКП (б). Всеки ден се отделят по 2—3 часа за бойна подготовка.

Седми февруари 1944 годи на остава паметна дата в живота на Горнооряховския партизански отряд. В скривалищата при тържествена обстановка се полага партизанската клетва. Още от сутринта членовете трескаво се подготвят за тържеството. Стените на скривалищата били украсени с портрети на Ленин, Сталин, Благоев, Димитров. При осветяната светлина на карбинната лампа партизаните се кълнат във върхост на народа.

През пролетта започва подготовка за голяма акция в с. Горски Сеновец, проведена на 5 срещу 6 май 1944 г. В края на май и началото на юни партизаните излизат с чест от Стражицката битка. След нея отрядът се разделя на чети, които се насочват към своите райони. Някъде те създават свои бази. Необходимостта от укривания продължава да съпътства партизанското движение в окръга, което до септември 1944 година се разраства. И ако масовостта на участниците в народосвободителната борба в нашия край в сравнение с останалите райони от страната е голяма, една от причините е неразкритата мрежа от скривалища, скривалища и укривания. Днес много от тях са безмълвни свидетели на великата борба. Те представляват своеобразни музеи, които признателните поколения превръщат в светини.

Светозар НЕДЕВ

Живодар ДУШКОВ

Творци на блага

Казват, че Бонбонената фабрика към Захария комбинат в Горна Оряховица е „женско“ предприятие. Наистина, тук жените са много — 507 от общо 600 души персонал. Как работят тези хора, какви успехи имат, каква е колективът им? На тези въпроси председателката на фабричния профкомитет Елена Паричева отговори:

— Едва ли може да се разбере от една обиколка как работят и живеят жените от фабриката, но за това биха могли да помогнат и цифрите. Още на 26 февруари локунити участък изпълни петилетния си план, качеството на продукцията ни е на високо равнище. Във вафления участък работят над 180 жени, които за едно денонощие произвеждат над 23 тона продукция. Особено тукпажните вафли са добре познати и търсени на чуждия пазар. Високото качество на продукцията е визитната картичка на нашата фабрика в чужбина. Досега не сме получавали рекламация. За това допринасят с труда си бригадите на Радка Илиева, на носителката на „Народен орден на труда“ — златен Цветана Китанова, на Елисавета Николова и Стоянка Георгиева.

Интересна новост във вафления участък е че тук се пра-

вят първите опити за по-пълно интегриране между колективите на участъка и техникума по хранително — вкусово-вкусово промишленост. Сега съботните дни се очакват с интерес и нетърпение и от работничките, и от техните млади по-мощнички, които застават край поточните линии с особено работническо самочувствие...

И в лабораторния участък на фабриката работят само жени — с точни и бързи движения те разфасоват желираните бонбони, редят ги в кутиите. Особено добре работят бригадите на Богдана Пашева от подготвителното отделение и на Иванка Гарбантова.

В докумния участък чевръстите ръце на орденоските Донка Чапкънова, Димитра на Узунова, Стефка Геранлиева и на техните колежки са в неспирно движение...

Наистина, в това „женско“ предприятие се работи по „мъжки“. Затова успехите са налице, а и признанията за всеотдайния труд не са малко. В колектива 14 производственически са най-добри в професията, 31 — ударнички и десетки — носители на други трудови отличия.

Иван БОЖИЛОВ

Нашата кранистка

За кранистката от елсеха при Локомотивно депо — Горна Оряховица Ценка Христова могат да се кажат само хубави неща.

Преди 15 години, в първите дни на оборудването на този нов цех, на работата по-степи младо, симпатично девойче, което бързо подчини на волята си голямата машина. Точно и уверено се движи кранът по рельсовия път, куки те послушно се спускат, за да поемат агрегата или де-тайла. С внимателно и съсредоточеност Ценка следи всеки знак на ръководещия оператора майстор.

Сега кранистката е уверена, спокойна в работата си, ползва се с голям авторитет сред работничките в цеха. Участва в извършването на всички видове ремонти, които са стотици — една сложна и отговорна работа, изискваща голяма точност в управление на крана.

Милка ПЕТРОВА

За архитектурното оформление на Павликени

Неотдавна в Павликени се състоя разширена сесия на градския народен съвет, посветена на проблемите на архитектурата и художествената украса в града. В нейната работа взеха участие специалисти, ръководители на предприятия и училища, граждани и гости.

Резюме по доклад за архитектурното и художествено оформление на Павликени прочете председателят на ГНС М. Стоянов.

Конкретни и ценни изказвания направиха специалисти и граждани.

Сесията прие решения и програма за архитектурното и художественото оформление на Павликени, за изграждане на образцово градско стопанство през периода 1975—1980 г.

Атанас ПАСКАЛЕВ

Все още подценена задача

Производството на стоки за широко потребителско изискване е все още организаторно и активни изпълнители

Националната програма за повишаване жизненото равнище на народа, приета на Декемврийския пленум на ЦК на БКП през 1972 г., поставя пред всички отрасли на народното стопанство задача да се увеличи рязко производството на стоки за народно потребление, като се обърне особено внимание на производството на стоки от отпадъчни, залежали, нестандартни и икономически материални. Въпреки взетите мерки и постигнатите немалки успехи в това отношение, общо планът на окръга за 1974 г. не бе изпълнен с 544 000 лева.

През тази година пред предприятията и търговските организации се поставиха много по-големи изисквания. Предвижда се производството на стоки за широко потребление да нарасне 2,2 пъти в сравнение с 1974 г. Извършената проверка обаче показва, че редица партийни и стопански ръководства по места подценяват въпросите по рококо потребление и не се отнасят с необходимата сериозност към тях.

Някои стопански ръководства не вземат конкретни мерки за обезпечаване изпълнението на плана. Не са разработили никакви протоколи, не са разкрили цехове и не са започнали производството на стоки за широко потребление. Те все още продължават да спорят с висшестоящите си организации по реалността на донесените им контролни цифри.

Директорите на други предприятия не са издали заповеди за определяне на преки

отговорници за производството на стоки за широко потребление. Не са малко и предприятията, които са започнали производство, но поради ограниченото потребителско търсене на техните изделия не могат да изпълнят годинните си задачи.

За подобряване производството на стоки за широко потребление и за задълбочаване на връзките между промишлените предприятия и търговските организации през февруари тази година бе организирана окръжна изложба на стоки, които ще се произвеждат през 1975 г. Резултатите от изложбата са положителни. Голяма част от представените стоки са много интересни и разнообразни. Окръжната изложба бе посетена от представители на търговски организации от В. Търново, Габрово, Бургас, Търговище и други, в резултат на което бяха договорени стоки за 1 230 000 лв. по фабрично-заводски цени. Като се има предвид и договореното преди изложбата за 2 073 000 лева, планът за 1975 г. е обезпечен с договори общо за 3 300 000 лева, което представлява едва 46 на сто от годишната задача.

Резултатите от изпълнението на плана за производство на стоки за широко потребление за януари и февруари са незадоволителни. Сега е необходимо стопанските ръководства да разгледат задълбочено представените им списъци на търсените и населените стоки, да организират и започнат своевременно тяхното производство.

Веселин ДЕНЧЕВ
Йордан ЧАНЕВ

Гневът на Меркурий

За един месец 17 „пробни“ кражби в магазин „Янтра“ ● Явление анахронизъм в нашето социалистическо общество

За магазин „Янтра“, намиращ се на ул. „В. Левски“ във Велико Търново, сме писали неведнъж. Повод за това са били въвеждането на новите форми на обслужване, разширяването на търговската площ, културата на обслужване. Причината за написването на тези редове е от съвършено друг характер.

Неотдавна в редакцията на вестника се получи писмо от ръководството на ДТН „Нарма“ в окръжния град, към което бе приложен графичен обичаен списък — на лицата, извършили кражби в магазин „Янтра“. Учудвах и несправедливо добър на изглежда фактът, че само през февруари тази година в магазина са били регистрирани 17 кражби, извършени от студенти, работници, военнослужащи, ученици. Но фактите са си факти...

Докато студентите С.П.С., К.П.К., П.Н.П. и Д.Р.Р. са се опитали да изнесат от магазина по едно или две пакетчета кафе, то колежката им П.А.М. решила да „задне“ водка за 5,60 лева. От 0,25 до 1,67 лв. са цените на останалите стоки, които хора, лекомислено опенити ли своето име, са присвоили. Изключение прави С.Д.М., работник от АРЗ „Победа“ — Лясковец, който задигнал бутилка коняк „Поморие“ за 7 лева. Задържан на изхода на магазина, С.Д.М. се опитал да избяга, но връхната му дреха останала в ръцете на търговския работник, след което С.Д.М. се върнал с молба да се разберат „по мъжки“...

Необичайното във всички тези случаи е не само това, че хора, които се считат за културни, честни и така нататък, с лека ръка са рискували и опетили своето име за някакви стотинки. Оказало се, че всички имали пари, за да заплатят 10 пъти повече от това, което са взели. Бедата е в петната, които техните постыпки лепват върху нас, купувачите; в съмнението, които предизвикват по отношение предимствата на новите форми на търговско обслужване (самообслужването) и тяхното разширяване.

Списъкът на лицата, извършили кражби през февруари в магазин „Янтра“, е бил представен и на районното управление на МВР. От там са били изпратени писма до институти и предприятия, където учат или работят нарушителите. Не знаем какви мерки са взети, но кражбите продължават. През март са регистрирани нови 12 случая на изнасяне на неплатени стоки.

Наскоро в магазин „Янтра“ влизал Б.А.Т., студент от I курс — специалност история, със своята приятелка Дамамата се разхождали край „гондолите“, целуващи се — един вид, каква невинна влюбена двойка! Когато минавали покрай касата, Б.А.Т. дори възкликнал: „Защо не си купиме поне едно сапунче за пет стотинки!“ Касиерката му казала, че нямам та кина сапунчета, а на изхода в джоба на Б.А.Т. намерили... рибна консерва. Една открадната рибна консерва, която няма абсолютно никакво място в любовта!

Трудът на търговския работник е уважаван в нашето социалистическо общество и затова лицата, които създават излишни тревоги в магазините на самообслужване не трябва да остават ненаказани. С тяхното поведение следва да се занимават преди всичко Комсомолът (защото повечето са млади хора) и другите обществени организации, в които членуват нарушителите.

Гневът на Меркурий е справедлив и може да бъде още по-строг

Йордан ВЕЛИКОВ

По следите на
нашата критика

„Транспорт,
проблеми,
главоболня...“

Под това заглавие в брой 22 от 22 февруари т. г. във в. „Борба“ бе отпечатан критичен материал, третиращ въпросите на обслужването от автобусите във Велико Търново и Горна Оряховица. По този повод получихме писма от ръководството на ДАП — дирекция — Велико Търново, ГНС — Велико Търново и от ръководството на автостанцията.

В трите писма се подчертава единодушно, че изнесените в материала критични бележки отговарят на действителността. По-конкретно от дирекцията на ДАП ни уведомяват, че веднага са се организира среща с ръководствата на автостанцията във Велико Търново и Горна Оряховица, на която беше разгледан отпечатаният материал. Не закъсняло от благодарности, на срещата се приеха мероприятия, изпълнението на които ще доведе до подобряване на транспортното обслужване в двата града.

Науката в помощ на практиката

Опитната станция за бързорастящи дървесни видове в Свищов във връзка с производството ● Подобрена технология за отглеждане на тополи и върби ● Към какво се насочват усилията в бъдеще

Научният сътрудник инж. Димитър Коларов и работничката Надежда Цолова отчитат прихващането на кореновите резници от бяла тополя.

Снимка: Йордан КРЪСТЕВ

През 1959 година беше създадена Опитна база по тополи в Свищов, която през 1963 година се реорганизира в Опитна станция за бързорастящи горско-дървесни видове. В обсега на дейността й влизат всички такива видове, отглеждани в страната, но в момента е съсредоточено главно върху тополюте, тъй като от тях се получава най-бърз стопански ефект. В сътрудничество с Института за гората — София, чрез традиционни и нови методи на селекция станцията работи за създаване на местни сортове тополи и върби с бърз растеж, прави стъбла и висока устойчивост на болести. Внасят се и се изпитват чужди сортове, отличаващи се с ценни биологически и стопански качества, установяват се ефективни методи за повишаване продуктивността на тополовите насаждения. Проучват се болестите, устойчивостта на чуждите сортове, търсят се икономически най-изгодната технология за създаване и отглеждане.

За решаването на тези задачи през последните няколко години значително се подобриха условията за работа. През 1971 г. беше построена лабораторна сграда със съвременно оборудани лаборатории по селекция, физиология, агрохимия и растителна защита.

Дописниците
съобщават.

ВЕЛИКО ТЪРНОВО —

В Завода за телевизори и радиоприемници тържествено бяха приети в редовете на работническата класа досегашни селскостопански труженици от Дъсково, които ще работят в новооткривания се цех за грамофони в родното им село.

Орденоската Еленка Панайотова прочете завета на колектива и раздаде паметните работнически книжки.

Михаил ДОНЕВ

В ДЗС — Велико Търново се изграждат два пасищни комплекса — в района на Вонеша вода и край Буковец. От началото на годината започна почистването им от храсти, направа на пътища, заслон и чешми. Досега са почистени над 5000 дка, а за засяване с тревни смеси са подготвени 1100 дка.

В стопанството се усвояват изоставените и пустеещи земи. От дървета, храсти и къртичини са почистени 2000 дка. Всеки ден на работа излизат по 50—60 души.

Петър ЛУПАНОВ

СВИЩОВ

Обръщението на ЦК на БКП стана белег за програма за малкия, но сплотен колектив на Дунавски драгажен флот — Свищов. В резултат на качествен ремонт на материалната част, производствените задачи се изпълняват редовно. Колективът е обещал да изпълни годишната си програма за 11 месеца.

Анка ЧОЛАКОВА

ските стопанства. С участието на научните сътрудници от станцията инж. Цанко Цанов и инж. Деню Денев е разработена класификация на типове месторастения за тополи и върби край р. Дунав, която се използва при проектиране на новите насаждения.

В сътрудничество със специалисти от Института за гората и Висшия лесотехнически институт през 1971 г. беше разработена и внедрена от Министерството на горите и опазване на природата средна подобрена технология за създаване и отглеждане на тополовите и върбови насаждения. Приети са за внедряване и най-новите предложения на станцията за съотношението между сортовете при създаване на тополови насаждения и метод за вегетативно размножаване на някои видове тополи.

Значителни резултати са постигнати от станцията в областта на селекцията и агрохимията. Отбран е нов сорт дървоподобна върба, който се отличава с изключително бърз растеж, право стъбло и устойчивост на насекомни вредители по дървесината. Автор на сорта е инж. Цанко Цанов. Отделени са ценни постои от бяла тополя и трепетлика. Опитите за торене и напояване на тополовите култури на инж. Д. Денев показват, че комбинираният прилагане на двете мероприятия увеличава продуктивността на насажденията с 10—45 на сто. Изследванията на н. с. инж. Димитър Коларов върху строежа и химическия състав на дървесината при най-широко разпространение сортове тополи ще бъдат използвани при създаване на специални насаждения за целулоза.

В перспективния план за развитие на станцията се предвижда изследванията да бъдат насочени към разширяване на тополовите насаждения с подходящи видове в предпланинските райони, поради това, че площите край реките са почти напълно усвоени. Особено внимание се отделя на разширяване на мащаб на работата, за да се внедрят по-бързо постигнатите резултати в производството. Пълната дейност на станцията е потвърдена на партийната конференция за подобряване на науката в непосредствена производствена сфера.

ст. н. с. Христо ДИМИТРОВ
директор на Опитна станция
за бързорастящи горско-дървесни видове — Свищов

Завод „Минералмаш“ — Велико Търново

търси за назначи

1. Пресъорни — жени и мъже
 2. Точкови заварчици — жени
- Предприятието работи на петдневна работна седмица.
Постъпване веднага.
Справка в служба „Личен състав“. — телефон 2—05—08.

Техникум по електротехника „М. В. Ломоносов“

— Горна Оряховица

п р о д а в а

от редовната си продукция на предприятия, организации и частни лица:

1. Трифазни ел. двигатели с мощности от 0,37 kV до 4 kV и обороти от 960 об./мин до 2880 об./мин.
 2. Понижаващи трансформатори за ел. дрелки и под-
вижни лампи 220,36,24V 250V A.
- Справки — телефон 4—00—23 и 4—13—81.

Месокомбинат „Родоп“

— Велико Търново

С тях, седемстотинте, животно ни среща всеки ден. На все по-богатата трапеза в къщи, в заведенията за обществено хранене, на поляната сред природата. Толкова апетитни са изработените от майсторските им ръце месни произведения! Седемстотин души, голяма част от които работят във Велико Търново, а останалите — във филиала в Свищов или в цеховете в Горна Оряховица, Павликени и Елена. А началото през 1952 година бе поставено от тридесет души, които произведоха продукция за деветстотин хиляди лева.

Тази година колективът на месокомбинат „Родоп“ ще даде на народното стопанство във вид на месо и месни произведения продукция за над четиридесет и три милиона лева.

Доволен са майсторите на колбаси, че могат да заредват хилядите си клиенти с нови и апетитни асортименти: деликатес „Велико Търново“ — телешка пастърма с полуправки, двойно филе „Арабаси“, паприковано филе „Росица“, кайзерован свински бут „Поликранше“, сушено свински бут „Царевец“ и др. Един от най-прочутите деликатеси е роле „Трапезица“.

През 1973 г. на Пловдивския панаир това излезло бе удостоено със златен медал, а миналата година му бе присъдена оценка „К“ — над средно световно равнище. Други двадесет асортимента са на средно световно равнище.

Скоро, много скоро месокомбинат „Родоп“ ще предложи на многобройните си клиенти питателни закуски — прочутите руски пирожки. От Съветския съюз е доставена специална за целта вноскопроизводителна машина — първата внесена в нашата страна. Машината ще приготвя по 700—800 пирожки в час.

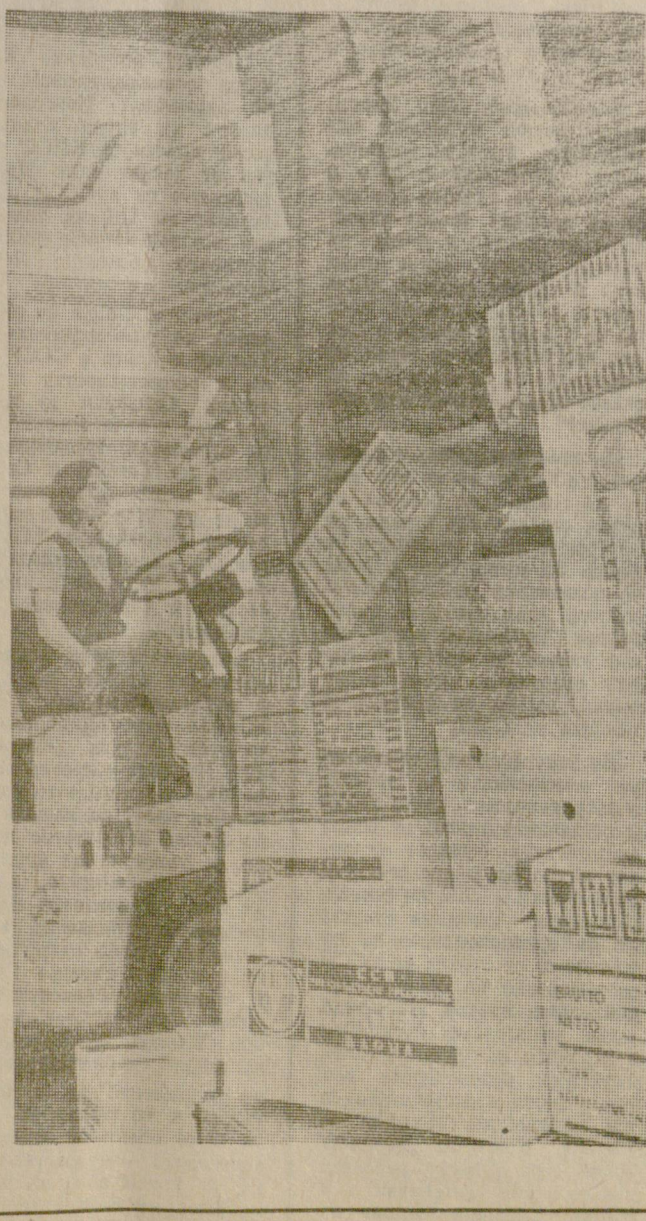
Навяляло в своето трето десетилетие, предприятието все още е чувствало над четиридесет свои работници и служители с повече от двадесет години непрекъснат трудов стаж в месокомбинат „Родоп“. Техният брой все повече се расте през следващите години, защото трудът все повече се механизира и облекчава, все повече нарастват социално-битовите придобивки. В усилен строеж е културно-битова сграда, работниците се радват на петдневна работна седмица и на добър социално-психологически климат в колектива.

По случай Първи май ръководството на месокомбинат „Родоп“ — Велико Търново поздравява своите седем орденосци, 25 отличници на Министерството на земеделието и хранителната промишленост, десетките носители на званията „Най-добър в професията“ и „Ударник“, всички свои работници и служители и им пожелава още по-големи успехи, радост и щастие!

Завод за велпипе и амбалаж — Стражица

За да имат стоките „лица“

Търговията е позната от хилядолетия, но що се отнася до външния вид на стоката, до нейното „лице“, нещата са се променили много...

Например ти, читателю, не винаги можеш да „вкуснеш“ веднага това, което се крие под опаковката, не веднага можеш да използваш сетивата си, за да откриеш отговора ли предлаганото на търсенето. И отначало непременно ще се натъкнеш на амбалажа. Всъщност може би не знаеш, че не малка част от хилядите му разновидности се произвежда във Велико Търновски окръг — в един млад град — Стражица.

Това, което предлага Заводът за велпипе и амбалаж обикновено наричаме „кашони“. Но като че ли малко ги пренебрегваме пред съдържанието им. А колко са нужни те и колко трудно бихме могли да си представим съвременната търговия без тях. И още нещо — тези различни по обем кутии представят България. Те трябва по негирите краища на света с надписите си на няколко езика и първи срещат погледите на клиентите.

Наричат ги още транспортни опаковки. И пътуват в тях бутилките и бурканите на ДСО „Винпром“ и ДСО „Буларплод“, коприната на химическия комбинат във Видин, облицовъчната керамика и стъкла, ябълка и месни произведения. А може ли да получим в къщи мебелите си в безуп

речен вид без плоскостите от волпипе?

На пръв поглед всичко е много просто. Минавайки през огромната велпипемашинна хартията ей така, като на шегата се превръща в удобен трипластов материал с отлични качества. Един квадратен метър от него тежи само 625 грама. Велпипето превъзхожда дървото като средство за опаковка и по цени, и по красотата на оформлението, и по удобство при транспорт.

А колко старание полага младият колектив, за да запази завоюваното световно равнище на своето производство? Годишната продукция надхвърля 24 000 тона — количество достатъчно, за да се застеле два пъти с лентата широк един метър разстояние от Москва до Владивосток.

Колкото до амбалажа — не е съвсем леко да се отговорят на всички желания. Предприятията, събрали продукция си, представят искания за над 100 вида транспортни опаковки с различни размери. И, разбира се, ги получават.

В светлото просторно хале се трудят хора с горещи сърца. Те не само произвеждат през първото тримесечие на предконгресната година продукция колкото през цялата 1973-та, но и особено много държат на нейното качество. Така или иначе — нали от техните ръце зависи „лицето“ на годова много стоки...

С ПРИНОС В НАЦИОНАЛНАТА НИ АРХИТЕКТУРА

По повод 10-годишнината на Съюза на архитектите в България представител на редакцията се среща с председателя на Дружеството на архитектите във Велико Търново арх. Иван ПЕТКОВ, който бе любезен да сподели мисли по някои актуални въпроси на архитектурата.

— Другарю Петков, какъв е делът на великотърновските архитекти в дейността на вашия Съюз?

— Дружеството на архитектите във Велико Търново е едно от най-дейните и творчески дружества в страната. В обсъжданията, организирани от САБ то винаги се е включвало активно. През миналата година на едно от регионалните съвещания ние разработихме темата „Проблеми на обитаването във Велико Търново“.

Нашето дружество оказва ценна помощ на народните съвети в областта на комплексното изграждане на населените места. Най-добра координирана дейност осъществяваме с градския народен съвет в окръжния град.

През изминалите 10 години ние имаме над 20 творчески обсъждания. Занимавали сме се с проблемите на изграждането на центъра на Велико Търново. Във връзка с Постановлението за развитие на старопрестолния град нашето дружество излезе със специална програма за реставрация на паметниците на културата. Заедно с другите творчески съюзи даваме своя принос за синтез на монументалните изкуства с архитектурата.

Освен това ние извършваме и известна пропаганда дейност чрез наши публикации в централния и местния печат. Добре се представяме и защитихме името на българския архитект на организирания през миналата година изложба в побратимена Полтава на тема „30 години социалистическа архитектура“. Реализация на наши архитекти бяха показани през 1974 г. и на изложбите в Москва и Лондон.

— Какво участие ще вземат великотърновските архитекти в националния преглед „Поглед към вековете“?

— Това е най-близката ни и отговорна задача. В рамките на прегледа в началото на юни се организира национална конференция по проблемите на архитектурния облик на Велико Търново. По време на конференцията освен докладите ще се проведе и международен творчески обмен на САБ на тема „Обновяване на старинните селища“. В него ще вземат участие делегати от социалистическите и някои капиталистически страни. Чрез диспозитивни и на изложбата, която ще уредим, ще бъдат показани, реализирани и проекти решени по изграждането на Велико Търново. На конференцията ще поканим и архитекти от побратимена Полтава и Краков, които имат богат опит в това отношение.

Смятам, че нашите архитекти ще се представят като достойни домакини на това голямо културно събитие.

— Над какви проблеми раз

Жилищен комплекс „Теодосий Търновски“ във Велико Търново, проектиран от арх. Иван Чола

боят сега архитектите от вашето дружество?

— Амбициите на нашите архитекти са били да дадат свой принос в развитието на българската архитектура, да покажат свое виждане в проектирането от тях обекти, като използват творчески най-добрите традиции на възрожденската архитектура. Считам, че резултатите в това отношение са насърчителни. Те получават все по-висока оценка и признание.

Тази година ще работим по проекта на студентското градче във Велико Търново, където ще бъдат изградени учебни сгради, общежития, спортни и културни съоръжения за 10 000 студенти. През годината ще бъдат проектирани Радиотелевизионно студио, Младешки дом с ригулни зали, нов хотел в Свищов, жилищен комплекс в Елена за 5000 души на съсем нов терен с цел да се запазят старинните сгради в града. Предвиждаме и разработването на нов градоустройствен план на Клифарово и проект за център на Павликени.

Аз съм дълбоко убеден, че нашите архитекти ще се справят успешно с големите задачи, които стоят пред тях и ще защитят достойно своето име на добри проектанти.

ГОЛЯМ УСПЕХ НА ПИОНЕРСКИ ХОР

В Петите пионерски хорови празници „Шумен 75“ на име то на Добри Войников взе участие и представителният пионерски хор „Вела Пискова“ от Велико Търново с диригент Анета Стойчева. Тази първа проява на хора на национален полум досега двойна радост — по-високи постижения на колектива и абсолютно утвърждаване на Стойчева като самостоятелен художествен ръководител. Хор „Вела Пискова“ заслужил на специалистите (н. а. проф. Г. Димитров, н. а. акад. П. Стайнов, н. а. Тодор Попов и много други), предизвика спонтанен отклик в публиката. В официалните обобщения бе подчертано, че изпълнението на хора е сред най-ярките изпълнения на фестивала. Изтъкнати бяха редица качества на състани. Особена похвала бе отправена

на към диригентката за отличния усет за кулминация и за прецизното отношение към формата. Измежду изпълнените бяха споменати като възни постижения „Даринко Даре“ от Стефан Мутафчиев и „Журавел“ в обработка на Владислав Соколов.

Големи успех на хор „В. Пискова“ решително утвърди Велико Търново като град с висока хоровна култура. Особено радостно е, че през този сезон хорът стана базов хор за методическа работа сред диригентите от града и окръга и чрез показните си репетиции и лекции на Анета Стойчева подпомага по-нататъшното развитие на хоровото дело във Велико Търново.

Честит успех, скъпи малки певци!

Върбан РАНГЕЛОВ
диригент на хор „Царевич“

Седмичен външнополитически преглед

На южновietnamската политическа сцена завършва епизодът на кървавата драма, която отне живота на хиляди невинни хора и остави неизлечими следи по сградата на vietnamската земя. Под ударите на патристичните сили стотици особено по-рано райони, които на картата приличаха на черни петна по леопардова кожа, се сляха в едно. Особено се вече 15 провинциални центъра, включително трите най-големи след Сайгон градове в Южен Виетнам. Напълно са разгромени елитните дивизии на Тхю. Загинаха или пропаднаха безследно генералите, които ги командоваха.

Суровата действителност развенча напълно мита за силата и могъществото на южновietnamския маринетен режим, за боеготовността на неговата войска. Сега на общественото мнение в САЩ и в целия Запад бива награван митът, че на този режим е нанесен „удар с нож в гърба“ от конгреса на САЩ, че поради „скъперничеството“ му войските на Тхю не могат да удържат победа над своя противник. Тук се има предвид отказът на Конгреса да гласува допълнителни кредити в размер на 300 милиона долара за доставки на оръжия в Сайгон.

Но и този мит бързо ще се разсее под въздействието на фактите, които изнася самият американски печат. Някои вестници публикуваха любопитни данни от доклада на члена на Камарата на представителите на САЩ Маклос, който посети неотдавна Южен Виетнам. Ето някои от неговите изводи:

1. По данни на Пентагона към 1 януари войската на Тхю е имала числено превъзходство „близо от три пъти“ над другата страна.

2. През 1973—1975 финансови години, т. е. периода след

ключването на Парижкото споразумение, Сайгон е получил от САЩ 3,98 милиарда долара военна помощ.

3. Във военните действия след спирането на огъня Сайгон е имал „превъзходство в огънев мощ“ в отношение 7:1.

Анализирайки тези факти, американският журналист Антъни Луис стига до логичния извод: „Щом Сайгон не е в състояние да удържи позицията си въпреки такова огромно преимущество в течение на толкова години, значи нещо куча в самата система. Щом цялата помощ, оказана досега, не е донесла победа в Сайгон, как може да се вярва, че нещата ще се изменят, ако се оказва военна помощ още три години?“

Не по-оптимистична е картината и в Камбоджа, където дните на Пном Пен, останал от давна столица без страна, са преброени. Лаос отговаря е отписан. За целия свят е ясно, че политиката на САЩ в Югоизточна Азия претърпял пълен провал. Тя нанесла вреди, които никога не могат да бъдат поправени: смърт, разрушения, загуба на престиж и влияние за САЩ.

На тази политическа контрастират отношенията на дружба и сътрудничество, които СССР и останалите страни от социалистическата общност развиват неуморно и последователно с близки и далечни страни. Неотдавна станахме свидетели на предприемането на нови стъпки от страна на СССР за укрепване на съветско-африканските връзки. На официални приятелски посещения в страната на съветите бяха държавни ръководители на техните лични представители на три африкански държави — Гамбия, Конго и Дахомей. Трите страни имат различен икономически потенциал и следват различни пътища на социално развитие.

Обаче и политическите дей

ности и широката общественост в тези страни високо оценяват миролюбивата външна политика на Съветския съюз, неговата борба за разведвяване на международното напрежение.

Народна република Конго избра социалистически път на развитие. Конгоанската партия на труда поддържа тесни връзки с КПСС и се учи от нейния опит. При посещението си в СССР председател на ЦК на тази партия Мариан Нгуаби има плодотворна беседа с Леонид Брежнев.

Голямо внимание на посещението на ръководителите на Гамбия и Конго в СССР отдава и обществеността в тези страни. Спирайки се на новия етап в съветско-гамбийските отношения, външният комисар на Гамбия в Сенегал Диара заяви: „настоящото развие на тези отношения се дължи на факта, че СССР не изменя подкрепата младите независими държави в икономическо и политическо им укрепване“.

Съзвучно с тези външнополитически прояви на СССР е интервюто на др. Тодор Живков пред кореспондент на гръцкия вестник „Катимери“. Първият секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет на нашата страна на отнотво авторитетно потвърди, че България ще продължи да следва политиката, насочена към установяване на добросъседски отношения и развие на мирно сътрудничество с нашата съседка Гърция и с другите балкански държави. Декларацията на Тодор Живков, че България е за мирно, справедливо и трайно разрешение на кипърския въпрос и че Кипър не може да бъде обект на пазарлъци предизвика задоволство у всички, на които е скъпо делото на мира на Балканите.

А. ВЕЛКОВА

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

„А“ РФГ

„Етър“ — „Ботев“ (Враца) 1:1

Още веднаж бе опровергана на футболната логика. Това, което считаме за сигурно — победата срещу непретенциозния по предварителните разчети „Ботев“ от Враца — едва не се превърна в поражение. Свое място в тежкия психологически двубой имаше и този толкова рано паднал гол във вратата на „Етър“ (6-та минута С. Ангелов). Предварително стегнати, мобилизирани за отговорното изпитание, „виолетовите“ сякаш изведнаж „належаха“. В действителност им липсваше скованост, по някога прибраност, доуг път неточност. И което все пак остави отрядно впечатление, всички момчета от отбора на домакините се стараеха, хвърляха се самоотвержено в единоборствата, търсеха път към гола на съперника. Вярно, имаше и пропуски, опасно се оголваха фланговете на защитата, не една на падателна акция бе проиграна в последния момент. И сега бе платен данък на липсата на съсредоточеност в заключителната фаза на атаката.

Подобряният анализ ще открие и някои дефекти в постройката на акциите към Иотова — почти винаги през центъра и все по един и същи начин. Високата топка се окача неподходящо за силния вратар, а и снажните бранители на гостите отразяваха всичко. Колкото и трудно да бе при този безкомпромисно действащ противник, следваше да се търси обход по крилата, разнообразие, изненада. Впрочем, такъв стремеж имаше — най-ярко изразен у Коцев. Но той бе съвсем зорко охраняван (както научихме от тренера на гостите, те прекарват много време на тренировка на Коцев).

Големи успех на хор „В. Пискова“ решително утвърди Велико Търново като град с висока хоровна култура. Особено радостно е, че през този сезон хорът стана базов хор за методическа работа сред диригентите от града и окръга и чрез показните си репетиции и лекции на Анета Стойчева подпомага по-нататъшното развитие на хоровото дело във Велико Търново.

Честит успех, скъпи малки певци!

Върбан РАНГЕЛОВ
диригент на хор „Царевич“

Пред вратата на гостите. Снимка: Генко ГАНЧЕВ

то пет минути преди края на мача, заслуга има както голмайсторът Коцев, така и Грозданов, чийто мощен пробив не бе отразен от защитата на гостите.

Когато се връщаме към равностойността от този мач, не бива да отнемем и отличната игра на вратаря на гостите Иотова, който бе не само последна прерада, но и веш организатор на защитата пред

него, успяла в общи линии да неутрализира постоянно нападения противник, който поддържа почти през целия мач териториален преслед.

Сега е нужно да се води упорита подготовка, да се търси върхова спортна форма на всеки играч поотделно и на отбора като цяло, за да може да се воюва за успех в следващите изпитания!

„ЕТЪР“ — П. Петров, Стефанов, Хутов, Митов, Грозданов, Велков (65-Митов), Коцев, Василев, Цекон, Илиев, Ив. Петров.

„БОТЕВ“ — Иотова, Пенков, Цекон, Куновски, Бельов, Петров, Ефремов (87-Грозданов), Шадунов (53-Рачев), Ангелов, Тошков, Илиев.

Александър ГЕОРГИЕВ

Другите резултати в ХХІ кръг: 1.0. Локомотив София — Левски-Спартак — Черно море 2:0. Миньор — Дунав 1:0. Пирин — ЦСКА 2:1. Янтра — Спартак 1:2. Сливен — Академик 0:1. Славия — Локомотив Пд 2:0.

КЛАСИРАНЕ

1. Академик	31:22	23
2. Славия	40:21	27
3. ЦСКА „Сент знаме“	36:22	27
4. Локомотив Пд	43:33	26
5. Левски-Спартак	38:25	26
6. Дунав	27:22	23
7. Тракия	29:32	22
8. Сливен	27:30	20
9. Локомотив Сф	30:31	19
10. Ботев	32:35	19
11. Пирин	28:35	18
12. Спартак	24:35	18
13. Етър	30:32	17
14. Миньор	22:33	17
15. Черно море	22:34	17
16. Янтра	18:33	13

В „Б“ РФГ

„ЛОКОМОТИВ“ ГО — ЖСК-СПАРТАК ВН 2:1

В продължение на 10—15 минути гостите поддържаха териториален преслед, разпределяха на широк фронт своите сили. После локомотивци преминаха в настъпление. Варненската защита все по-често се пропукаше, особено в лицето на Владимирова (2) и Ставров (3). Чисти голове по ложения пропуснаха Трайков (8, 11) и Василев (10, 11). По чивката не прекъсна устремя на домакините и в 50-та минута след пробив на Илиев (11, 11) бе отсечена дузпа, която Неиков (8, 11) реализира. Минута след това светкавична атака постави в мата спартакоската защита и на Трайков бе записан нов сто процентов пропуск.

Като нямаше какво да губят, гостите се хвърляха напред, но до голова ситуация не се добрах. Независимо от това, в 57-та минута, при ед на изстрелания от Недев (4,

Вн) топката, вратарят на домакините не бе разчет позиция та си и трябваше да я вали от мрежата — 1:1. Равенство то се задържа дълго, постепенно състезателите се улякоха в безвечна игра в центъра и всичко отиваше към явно примирие. Обаче в 77-та минута нахлуващият Илиев завърши една атака, като стреля остро и след като Зафиров (1, Вн) отби, отново нанесе удар и вкара победния гол — 2:1.

Александър ЧАНТАРОВ

„АКАДЕМИК“ — „РАКОВСКИ“ 1:0

Силният вятър се оказа сериозно препятствие, особено когато „помагаше“ на съперниците. Все пак в този мач по-добрият бе студентският отбор, който изкова победата си през първото полувреме чрез Л. Александров (в 43-та минута), заменил контузения И. Петков.

Гостите от Севлиево не можаха да застрашат нито веднаж сериозно вратата на младеж Неголов. От тях добро впечатление направи само мавневният Ковачев.

Любен ДРУМЕВ

„ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ“ — „ДОБРУДЖА“ 2:2

Домакините бяха обхванати от зашеметяващото темпо на добруджанци, подпалени с тактика и добри технически изпълнения. Плод на всичко това бе и голът във вратата на домакините, отбелязан от Милчев в 27-та минута. След почивката павликеници сира устремя на гостите и се пренесоха в тяхната половина. С голове на Александров в 70-та и 79-та минута те успяха да поведат в резултата — 2:1.

Толбухинските футболисти обаче контраатакуваха в разредената защита на „Червено знаме“ и в 85-та минута чрез Ганев изравниха — 2:2.

Йордан ДРУМЕВ

ЖСК-СПАРТАК:	
1. „ЖСК-Спартак“	41—14 37
2. „Анг. Кичев“	46—33 32
3. „Сент знаме“	39—29 32
4. „ЖСК-Металург“	32—31 30
5. „Академик“	36—24 29
6. „Ракоски“	31—33 29
7. „Бдин“	30—21 28
8. „Добруджа“	29—24 28
9. „Кърнавец“	35—24 26
10. „Локомотив“ (ГО)	32—31 26
11. „Червено знаме“	32—31 26
12. „Локомотив“ (Рс)	33—37 25
13. „Ватен“	34—40 25
14. „Навар“	38—37 23
15. „Кот“	22—37 22
16. „Доростол“	37—30 21
17. „Светкавица“	23—30 21
18. „Волон“	29—37 20
19. „Лудогорен“	32—40 20
20. „Локомотив“ (Др)	30—49 19

Александър ТОШЕВ

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“ 9. Телефонни: главен редактор — 2-04-58 зам. главен редактор — 2-05-26 секретариат — 2-04-27 „Хумор и сатира“ — 2-17-12, отдели: „Партиен живот“ — 2-40-27 „Пропаганда“ — 2-41-50, „Икономически“ — 2-05-27 „Сенсостопански“ — 2-38-31 „Технически прогрес“ — 2-17-79 „Култура и изкуство“ — 2-03-08, счетоводств. — 2-40-14 канцелария — 2-04-59, коректор и дежурен редактор — 2-26-79

Телекс 066570, сметка в ДСК — В. Търново 185 5570

ИНДЕКС 21 301

ТЕЛЕВИЗИЯ

ВТОРНИК — 15 АПРИЛ

10.00 — По света и у нас; 10.25 — „Ало, квартал“; 10.40 — „Празници“ — сериен научно-популярен филм: „Хората от блата“; 11.05 — „Бялата за войника“ — съветски игрален филм; 12.30 — Информационен дневник; 13.30 — Юри и Куре по джигитски; 14.00 — „Куре по джигитски“; 14.30 — „Куре по джигитски“; 15.00 — „Куре по джигитски“; 15.30 — „Куре по джигитски“; 16.00 — „Куре по джигитски“; 16.30 — „Куре по джигитски“; 17.00 — „Куре по джигитски“; 17.30 — „Куре по джигитски“; 18.00 — „Куре по джигитски“; 18.30 — „Куре по джигитски“; 19.00 — „Куре по джигитски“; 19.30 — „Куре по джигитски“; 20.00 — „Куре по джигитски“; 20.30 — „Куре по джигитски“; 21.00 — „Куре по джигитски“; 21.30 — „Куре по джигитски“; 22.00 — „Куре по джигитски“; 22.30 — „Куре по джигитски“; 23.00 — „Куре по джигитски“; 23.30 — „Куре по джигитски“; 24.00 — „Куре по джигитски“.

СРЯДА — 16 АПРИЛ

10.00 — По света и у нас; 10.25 — „Ало, квартал“; 10.40 — „Празници“ — сериен научно-популярен филм: „Хората от блата“; 11.05 — „Бялата за войника“ — съветски игрален филм; 12.30 — Информационен дневник; 13.30 — Юри и Куре по джигитски; 14.00 — „Куре по джигитски“; 14.30 — „Куре по джигитски“; 15.00 — „Куре по джигитски“; 15.30 — „Куре по джигитски“; 16.00 — „Куре по джигитски“; 16.30 — „Куре по джигитски“; 17.00 — „Куре по джигитски“; 17.30 — „Куре по джигитски“; 18.00 — „Куре по джигитски“; 18.30 — „Куре по джигитски“; 19.00 — „Куре по джигитски“; 19.30 — „Куре по джигитски“; 20.00 — „Куре по джигитски“; 20.30 — „Куре по джигитски“; 21.00 — „Куре по джигитски“; 21.30 — „Куре по джигитски“; 22.00 — „Куре по джигитски“; 22.30 — „Куре по джигитски“; 23.00 — „Куре по джигитски“; 23.30 — „Куре по джигитски“; 24.00 — „Куре по джигитски“.